

متن پرسش

سلام و عرض ادب و احترام: سوالی داشتم از محضر استاد. اینکه سالهای جوانی رو در غفلت گذروندم و وقتی به خودم اومدم وارد طلبگی شدم ولی نتوانستم به فطرت خداجویم پاسخ درستی بدهم. و هنوز حتی آنطور که باید از عبادت لذت نمی‌برم. احساس می‌کنم خدا استعداد بالایی در من قرار داده برای مباحث معرفت‌الذات و از طرفی هم برای کار فرهنگی. ندایی درونم می‌گه وارد مباحث قرآن و خودشناسی بشم و عاشق مطالعه و کار در زمینه قرآن هستم و حس می‌کنم هر راهی جز این راه بروم باختم. از طرفی بین این مورد و کار در مدرسه از طریق استخدام موندم که هم کار فرهنگی تربیتی است هم تا حدی استقلال مادی. می‌ترسم با وجود وظایف مادری و همسری اگر بخوام به کار در مدارس فکر کنم از سیر در مباحث معرفت‌الذات و قرآن و تفسیر عقب بمونم و در آینده دچار حسرت بشم و اگر بخوام هر دو رو با هم داشته باشم (سلوک و کار در مدارس) دچار تشطط بشم و کمبود وقت و از راه باز بمونم. به راهنمایی شما نیاز دارم بسیار سردرگم. آیا بهتر است تمرکز و هم و غم را بگذارم روی خودسازی و معرفت‌الذات و با قرآن باشم و روزی بتوانم اثرگذار باشم یا با همین پای لنگان تلاش کنم برای استخدام و سعی کنم در کنارش خودسازی کنم (که البته در این صورت دیگر وقت چندانی برای مطالعه و تفسیر و... ندارم)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: انسان با وسعتی که دارد همه این امور را می‌تواند در خود جای دهد هرچند در ابتدا، گمان کند کاری از کارش باز می‌دارد ولی در دل کار، ظرفیت‌های حضور در دیگر امور در او طلوع می‌کند. به همین جهت خوب است در کنار کار در مدرسه، نسبت به دیگر فعالیت‌ها نیز فعال باشیم. موفق باشید